

Svetlo MÁRIINO

Časopis modlitbových skupín SM

„Prinášať Ježiša - svetlo Máriino - každému ľudskému srdcu“

MODLITBOVÝ
ÚMYSEL
NA MESIAC:

MODLIME SA

ZA
USKUTOČNENIE
PLÁNOV
PANNY MÁRIE

V TOMTO
ČÍSLE
NÁJDETE...

Úvahy pre
modlitbové
skupiny 2-5

Posolstvá na tému
Plány Panny
Márie 6

Prvá sobota
v mesiaci 7

„Postite sa srdcom“
Fra Slavko
Barbarić 8-9

Svätý rok
milosrdenstva 10-11

Svedectvo: Váš
Život je dar 12-13

Oznamy, SM,
Koordinátori 14-16

35 rokov milosti

Foto: archív SM

POSOLSTVO PANNY MÁRIE, KRÁĽOVNEJ POKOJA,

25. júna 2016, Medžugorie

35. výročie zjavení Panny Márie

„Drahé deti!

Ďakujte so mnou Bohu za dar, že som s vami.

Modlite sa, deti moje, a žite podľa Božích prikázaní,
aby vám bolo dobre na zemi. Dnes, v tento deň milosti,
vám chcem dať svoje materinské požehnanie pokoja
a mojej lásky. Prihováram sa za vás u svojho Syna
a pozývam vás vytrvať v modlitbe, aby som s vami
mohla uskutočniť svoj plán. Ďakujem vám,
že ste prijali moje pozvanie.“

ĎAKUJTE SO MNOU BOHU

Panna Mária nám vo svojom posolstve z minulého mesiaca mája hovorí o Božom dare jej prítomnosti medzi nami. Kto má otvorené oči a srdce rozpozná zjavenia a prítomnosť Panny Márie ako dar samotného Boha pre nás ľudí, ktorí sme na ceste k cieľu, v ktorom nás čaká Boh. Mať otvorené oči pre tento dar znamená mať vďačné srdce, ktoré rozpozná, že všetko sme prijali od Boha.

Každé svoje posolstvo Panna Mária končí slovami vďačnosti a túžbou, aby sme počúvli jej spásenosné slová, ktorými by nás chcela viesť k novým možnostiam. Mária mala vďačné srdce, ktorým oslavovala Boha za to, čo urobil pre svoj ľud a pre ňu samu. Mária nie je veľká a krásna kvôli tomu, čo urobila, ale kvôli „veľkým veciam“, ktoré jej urobil Boh.

Panna Mária žije životom tak podobný nášmu životu. Potom ako povedala Bohu svoje „áno“ kráča cestou, ktorou bude kráčať Kristus a všetci, ktorí mu patria. Je to cesta utrpenia, cesta kríža. Po odpovedi Bohu nasleduje utrpenie týkajúce sa manželstva. Potom utrpenie masakru nevinných detí, utrpenie spojené s útekom do Egypta i utrpenie návratu z Egypta. Neustále prenasledovanie a chudoba. Ale napriek všetkému utrpeniu, napriek tej pustej ceste po zemi Mária spieva: „*Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, v mojom Spasiteľovi!*“ (Lk 1, 46). Pýtame sa ako a prečo môže takto niekto hovoriť, ak je na jeho ceste len samé utrpenie?! Samozrejme preto, lebo vo svojom srdci videla Boha, ktorý je väčší od všetkých pozemských pokladov. Radujúc sa tomuto pokladu môže spievať: Velebí moja duša Pána. Napriek všetkým krížom ďakuje Bohu,

Foto: archív SM

pretože vidí ako od neho všetko prijala.

Vieme ako nás bolí nevďačnosť druhých ľudí. Ťažko je rozpoznať nevďačnosť vo svojom vlastnom srdci. A nevďačnosť je zatvorenosť a slepota srdca. Všetko, čo nám je darované je od Boha. Každý okamih života je darom zhora. Nemohli sme si dopredu objednať rodičov, prostredie, v ktorom žijeme, telo, v ktorom prebývame. Všetko sme dostali. Poďakovali sme niekedy Bohu za všetko to, čo nám daroval a že nás voviedol do života?

Vďačný je ten človek, ktorý vidí, že jeho dni a život závisia od Boha. Vďačný je ten človek, ktorý sa presvedčil, že človek žije viac z toho, čo prijíma ako z toho, čo robí. Človek žije natoľko, nakoľko je vďačný. Nevďačný človek je slepý človek. Nevďačný človek nepotrebuje nikoho a iných potrebuje len preto, aby ich využíval. Nevďačný človek je zlodej a vrah. Sebecky žije v tom, čo nie je

Ludia s vďačným srdcom vedia rozpoznať prítomnosť Panny Márie, jej zjavenia a posolstvá ako dar od samotného Boha pre Cirkev, svet a každé srdce...

jeho. Všetko dostal od Boha a od ľudí a správa sa akoby všetko bolo jeho.

Vďačný človek je reálny, pokorný. Vidí veci a svet takými, akými sú. Vďačný človek je ten, ktorý sa neprestajne učí, ktorý všetko vníma a ktorý sa vie diviť. Bude neustále rásť, pretože je pripravený dostávať, prijímať. Vďační ľudia sú odvážni a majú veľké srdce. Vedia žiť s druhými. Vedia sa zmieriť, vedia pochopiť. Sú schopní budovať mosty medzi ľuďmi, zapáliť svetlo v tme srdca. Sú schopní zastaviť vojny medzi ľuďmi a robiť život ľudskejším.

Panna Mária mala vďačné srdce. Len vďační ľudia sa stanú slávnimi. Nevďační zostanú v tme a zahanbení. Vďační vedia dávať, pretože oni vždy majú.

Ľudia s vďačným srdcom vedia rozpoznať prítomnosť Panny Márie, jej zjavenia a posolstvá ako dar od samotného Boha pre Cirkev, svet a každé srdce, ktoré je pokorné, vďačné a schopné prijať tento dar.

Modlitba:

Panna Mária, ty, ktorá si kráčala cestou malých, jednoduchých a chudobných ľudí uskutočňujúc Božiu vôľu, vedela si počúvať a vo svojom srdci rozmýšľať o všetkých udalostiach a slovách. Nauč aj nás ceste pokore, aby sme mali srdce, ktoré ďakuje, srdce, ktoré rozpozna, že všetko, čo sme a čo máme prijali sme od Boha. Boh nepotrebuje našu vďaku, ale my. Vypros nám vďačné srdce, aby sme boli uzdravení zo slepoty a sebeckosti. Amen.

(M.M.)

MÁRIINO POŽEHNANIE LÁSKY

Oslávili sme 35 rokov milostivej prítomnosti Panny Márie v Medžugorí. Medzi inými sme počuli i takéto svedectvá pútnikov z celého sveta: „Zakúsil som nebo na zemi, stalo sa to na svätej omši v Medžugorí“; „Naozaj je to miesto, kde sa nebo dotýka zeme“; „Zakúsil som Božiu lásku, plakal som ako malé dieťa pri spoznaní, že Boh ma miluje...“

Božia láska hľadá našu lásku, v Máriinej prítomnosti nachádza odpoveď. Každý príchod Panny Márie k nám na zem je jeho bozkom lásky a vyznaním: „milujem ťa.“ Najkrajšie posolstvo Panny Márie je, keď nám povie: „Milujem vás, dávam vám svoju lásku,“ vydáva svedectvo vizionárka Mária Pavlovičová. A najnáročnejšie je posolstvo: „Odvzdávaj svoju lásku druhým“.

Máriine zjavenia, posolstvá, modlitba, prítomnosť sú pokračovaním prejavov Božej lásky k človeku. V Starom zákone nachádzame dramatické momenty, keď Boží vyvolení zídu zo správnej cesty – Boh posielal k nim prorokov.

Príchodom Ježiša na zem a jeho smrťou na kríži je dokázaná najväčšia láska Boha k človeku.

V dnešnej dobe nám posielala Máriu – Kráľovnú pokoja, aby nám pripomenula všetko, čo povedal jej Syn. Prichádza, aby nám pomohla, pretože sme vykročili do budúcnosti bez Boha. Tak mocne a jednoducho nám ukazuje, čo máme robiť v tento čas: „Modlite sa, deti moje, a žite podľa Božích prikázaní, aby

vám bolo dobre na zemi.“ Jej slová z dnešného posolstva sú ozvenou Ježišových: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje prikázania.“

Katechizmus Katolíckej cirkvi nás učí: „Keď mu položia otázku: „Ktoré prikázanie v Zákone je najväčšie?“ (Mt 22,36), Ježiš odpovedá: „Milovať budeš Pána,(129) svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je najväčšie a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého! Na týchto

**...Božia láska
hľadá našu
lásku, v Máriinej
prítomnosti
nachádza
odpoveď...**

Foto: archív SM 2x

dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci“ (Mt 22,37-40). Desatoro sa má vysvetľovať vo svetle tohto dvojitého a jediného prikázania lásky, ktorá je plnosťou Zákona: „Lebo: Nescudzoložíš! Nezabiješ! Nepokradneš! Nepožiadáš! a ktorékoľvek iné prikázanie je zahrnuté v tomto slove: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého! Láska nerobí zle blížnemu; teda naplnením zákona je láska“.

Zjavenia Panny Márie sú intenzívnejšie viac ako kedykoľvek doteraz. Prichádza v dramatických momentoch ľudstva, ako Kráľovná prorokov, pozvať nás na cestu obrátenia, a teda lásky. Tak ako vo Fatime a iných miestach zjavení aj v Medžugorí sú to vždy pozvania k návratu k Bohu.

Toľkokrát nám opakuje: Boh ma posielala k vám z lásky, aby som vám pomohla pochopiť, že bez neho niet budúcnosti, ani radosti, a predovšetkým ani večnej spásy. „*Deti moje, pozývam vás, aby ste zanechali hriech a prijali modlitbu v každom čase, aby ste v modlitbe spoznali zmysel svojho života“ (25.4.1997).*

„*Otvorte svoje srdcia milosti, ktorú vám Boh dáva skrze mňa ako kvet, ktorý sa otvára teplým lúčom slnka. Buďte modlitbou a láskou pre všetkých tých, ktorí sú ďaleko od Boha a jeho lásky. Som s vami a za všetkých vás sa prihovám u svojho Syna Ježiša a milujem vás nesmiernou láskou“ (25.4.2014).*

„...*Boh si vybral vás maličkých, aby uskutočnil svoje veľké plány. Deti moje, buďte pokorní. Cez vašu pokoru chce Boh svojou múdrosťou z vašich duší urobiť vyvolený príbytok. Budete ho osvecovať dobrými skutkami...“ (2.12.2008).*

Odpovedať na Božiu lásku láskou v Máriinej škole znamená, stať sa maličkým, zamilovať si jej pokoru a dovoliť Bohu pôsobiť. S Máriiným príhovorom

Odpovedať na Božiu lásku láskou v Máriinej škole znamená, stať sa maličkým, zamilovať si jej pokoru a dovoliť Bohu pôsobiť...

za nás je možné zaplaviť túto zem láskou jej materinským nežným spôsobom, vždy konkrétne a maximálne. Buďme vytrvalí, modlime sa, aby sa uskutočnili jej plány, tak ako si to praje naša Kráľovná.

Modlitba:

Mária, v prítomnosti celého nebeského dvora volím si ťa dnes za svoju Matku a Kráľovnú. V úplnej poddanosti a láske zverujem a zasväcujem ti svoje telo a dušu, svoje vnútorné a vonkajšie dary, ako aj hodnotu svojich minulých, terajších i budúcich dobrých skutkov. Dávam ti úplné a neobmedzené právo vládnuť nado mnou a nad všetkým, čo mi patrí, bez výnimky, podľa tvojej ľubovôle, na väčšiu Božiu slávu teraz i vo večnosti. Amen.

(Terézia Gažiová)

...Boh si vybral vás maličkých, aby uskutočnil svoje veľké plány. Deti moje, buďte pokorní. Cez vašu pokoru chce Boh svojou múdrosťou z vašich duší urobiť vyvolený príbytok...

(02.12.2008)

Želám si, aby ste vy, drahé deti, pomohli uskutočniť všetko, čo Boh zamýšľa v tejto farnosti. Keď sa nemodlite, nemôžete odhaliť moju lásku a plány, ktoré má Boh s touto farnosťou a s každým jednotlivcom. Modlite sa, aby vás satan nepritiahol svojou pýchou a falošnou silou. Ja som s vami a chcem, aby ste mi verili, že vás milujem...

(25.11.1987)

Satan je veľmi silný a chce všetkými silami prekaziť moje plány, ktoré som s vami začala. Vy sa len modlite a modlite a ani na chvíľku neprestaňte! Ja budem prosiť svojho Syna, aby sa uskutočnili všetky moje plány, ktoré som začala. Buďte trpezliví a vytrvalí v modlitbách! A nikdy nedovoľte, aby vás satan zastrašil. Veľmi silne pôsobí vo svete. Buďte ostrážiti!

(14.01.1985)

Plány Panny Márie

Svojimi modlitbami ste mi pomohli, aby sa uskutočnili moje plány. Modlite sa i ďalej, aby sa tieto plány uskutočnili v plnosti.

(27.09.1984)

Ďakujeme Pánovi

za

35

rokov milosti

Naše spoločné modlitbové stretnutie sa uskutoční

v sobotu, 02.07.2016.

V tento mesiac sa budeme modliť

za uskutočnenie plánov Panny Márie

ESCHATOLOGICKÝ ROZMER PÔSTU

Kresťan nasleduje Krista. Kristus je pútnik vychádzajúci v ústrety človekovi, ktorému hrozí nebezpečenstvo, že sa stratí, že zablúdi, alebo sa zastaví na ceste. A odkedy Ježiš vyšiel oproti človeku, cesta človeka i jeho život sa stávajú púťou. Všetko sa obráti na dobré. Ježiš sprevádza človeka, je mu Cestou, Istotou, Životom, Svetlom, Pokrmom.

Človek je pútnik, ktorý vo všetkom hľadá Boha ako odpoveď na svoje otázky, a trpí, ak sa hocičím pozemským nechá zotročiť alebo zastaviť na ceste. Preto musí zostať slobodný a nedať sa zotročiť svetom, ktorý robí človeka závislým. Keď sa kresťan rozhodne postiť sa a začne sa postiť, dokazuje tým svoju vieru v skutočnosti, ktoré trvajú nekonečne. Postiť sa znamená oslobodiť sa od pozemskosti a nedopustiť pozemským skutočnostiam, aby zahmlili pohľad na večnosť.

Stačí povrchný pohľad na biblické udalosti, aby sme videli, koľko ráz sa hovorí o hostine, ľudskej i svätej, a v Novom zákone o Kristových hostinách aj o eschatologickej hostine. Zmienky o hostine nájdeme vyše 80 ráz, a to v rôznych situáciách. Medzi nimi je najznámejšia veľkonočná hostina ako spomienka na zázračnú lásku, ktorú Boh prejavil Izraelitom a vyviedol ich z Egypta. Izraeliti vedia všetko o nej, ani jeden príslušník ich národa nesmie, ani nemôže na tú hostinu zabudnúť (porov. Ex 12 a 13).

„Desiateho tohto mesiaca nech si každý zaobstará baránka pre svoju rodinu, pre každý dom! Ak je však rodina málo na jedného baránka, potom nech si zaobstará spolu so svojim susedom, ktorého rodina býva najbližšie, podľa počtu osôb; podľa toho si máte zadovážiť baránka, koľko

kto z vás zje. Baránok musí byť bezchybný, ročný samček“ (Ex 12, 3b-5a).

Jasne je určené, aj ako treba jesť:

A budete ho jesť takto: Bedrá budete mať opásané, obuv na nohách a palicu v ruke. Budete jesť narýchlo, lebo je to Pánov prechod (Pesach) (Ex 12, 11).

Táto hostina je vo svojom dejinnom kontexte reálna, ale svojím významom aj eschatologická, pretože je symbolom eucharistickej hostiny. Ježiš slávi Veľkú noc so svojimi učeníkmi a dáva im Eucharistiю. On je Baránok Boží, ktorý obetuje život nielen za Izraelský národ, ale za celý svet (porov. Lk 22, 7-18 a i.).

Hostina, o ktorej hovorí prorok Izaiáš v 25. kapitole, je eschatologická zvláštnym spôsobom:

Pán zástupov pripravil na tomto vrchu všetkým národom hostinu hojnú, hostinu s vínom, hojnosť vyberanú, víno najjemnejšie. A zničí na tomto vrchu závoj, rozvinutý nad celým ľudstvom, a prikrývku, čo zakrýva všetky národy. Zničí smrť navždy a Pán, Jahve, zotrie slzu z každej tváre a hanbu svojho ľudu odstráni z celej zeme, lebo Pán hovoril. A v ten deň povedia: „Hľa, toto je náš Boh, v neho sme dúfali, že nás spasí! On je Pán, v neho sme dúfali, jasajme a radujme sa z jeho spásy! Lebo Pánova ruka spočinie na tomto vrchu.“ Potom bude Moab zmlátený na mieste, ako je zmlátená slama v hnojnici (Iz 25, 6-10).

Ježiš o Božom kráľovstve hovoril v obrazoch a podobenstvách a často spomínal hostiny. Súčasne sa zmieňuje o večnej hostine v Božom kráľovstve.

Sv. Lukáš zapisuje jeho slová:

Vy ste vytrvali so mnou v mojich skúškach, a ja vám dávam kráľovstvo, ako ho môj Otec dal mne, aby ste jedli a pili pri mojom stole v mojom kráľovstve, sedeli na trónoch a súdili dvanásť kmeňov Izraela (Lk 22, 28-30).

Po ustanovení Eucharistie Ježiš hovorí:

Hovorím vám: „Odteraz už nebudem piť z tohoto plodu viniča až do dňa, keď ho budem piť s vami v kráľovstve svojho Otca“ (Mt 26, 29).

Tá hostina bude s praotcami viery: „Hovorím vám, že prídu mnohí od východu i západu a budú stolovať s Abrahámom, Izákom a Jakubom v nebeskom kráľovstve, a synovia kráľovstva budú vyhodení von do tmy; tam bude plač a škrípanie zubami“ (Mt 8, 11-12).

Kristus je pútnik vychádzajúci v ústrety človekovi...

Poznáme aj podmienky účasti na hostine:

„Nebeské kráľovstvo sa podobá kráľovi, ktorý vystrojil svadbu svojmu synovi. Poslal svojich sluhov, aby zavolali pozvaných na svadbu. Ale oni nechceli ísť. Keď kráľ vošiel pozrieť si hostí, zbadal tam človeka, ktorý nebol oblečený do svadobného odevu. Povedal mu: 'Priateľu, ako si sem mohol vojsť bez svadobného odevu?'“ (Mt 22,2-3,11-12).

Hostina sa pripravuje, všetci sú pozvaní, ale nie všetci sa ohlásili, a medzi tými, čo sa ohlásili, nie všetci boli pripravení zúčastniť sa.

Ježiš hovorí o čakaní na Ženícha, lebo hostina sa začne, až keď on príde. Panny sa správajú rôzne, aj výsledky sú rôzne. Panny čakajú na Ženícha,

Foto: archív SM

aby s ním vošli na hostinu: keďže neprichádza, pozaspávali. Päť z nich sa na svadbu dostalo, lebo mali dostatok oleja vo svojich lampách, ale päť nazvali pochabými, lebo neboli pripravené vojsť (porov. Mt 25, 1 a n.). Treba bdieť a čakať. Ak sluha zistí, že pán bude meškať, a on nie je pripravený čakať, teda ak stratí dimenziu čakania a postoj k budúcnosti, vtedy sa obráti proti sebe samému, potrave, nápojom, a vtedy dochádza k nedorozumeniam, sporom, vojnám (Mt 24, 45 a n.).

Pôst pripraví človeka čakať a čakaním sa neunaviť. V tom istom čase sa začína priamo očakávanie večnej hostiny v Božom kráľovstve. Uskutoční sa všetko, čo sa hovorí v Zjavení apoštola Jána:

Hľa, stojím pri dverách a klopem. Kto počúvne môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem a budem s ním večerať a on so mnou (Zjv 3, 20).

BOŽIE MILOSRDENSTVO A ODPUSTENIE

Pri jednom rozhovore sa niekoľko ľudí rozprávalo, že nepocitujú nenávisť k páchatelom, ale aj tak im doteraz nemôžu odpustiť. Prečo je to tak?

V takých situáciách musíme nevyhnutne preveriť prítomnosť lásky, ale aj to aká je. Pretože láska môže byť ľudská a Božia. Jedným pravidlom ľudskej lásky je: *Ako ty ku mne, tak ja k tebe (oko za oko, zub za zub)*. Môže sa stať, že niekedy nemôžeme odpustiť, pretože naša láska je zakorenená v logike ľudskej lásky, ktorá je ohraničená, a preto stavia podmienky pre druhých alebo očakáva, aby oni urobili prvý krok. Ak je niekomu „ťažko odpustiť, je to znakom a dôkazom toho, že nemá v sebe tvorivú Božiu lásku a zotrváva vo svojich vlastných hraniciach, v ranách“ (páter Slavko Barbarič).

Ak je naša láska ohraničená, tak aj odpustenie pre nás bude ťažšie. V podobnej situácii sa ocitol aj apoštol Peter, keď sa spýtal koľkokrát treba odpustiť („sedemkrát?“). Lahko súhlasíme s tým, že je nevyhnutné odpustiť, no len do určitého bodu. „Stačil! Doteraz som odpúšťal, viac už nebudem.“ Nezabudnite, že Ježiš láme limit „sedemkrát“ a pokračuje – „sedemdesiatšedemkrát“, čo znamená bezhranične. Ježiš nepozná hranice odpustenia.

Zo Svätého písma chápeme, že odpustiť môžeme len vtedy, keď prijmeme logiku Božej lásky. Ako ju prijať alebo si ju osvojiť?

Panna Mária nám hovorí: „*Deti moje, som vaša Matka a chcem vám odkryť Boha lásky a pokoja...*“ (25.12.996). Boh je láska a pokoj, ale možno sme to nikdy nezažili a je to pre nás len teória a nič viac. Kde a ako môžeme stretnúť Boha lásky a pokoja? Sviatosť spovede je miestom odkrytia milosrdnej Božej lásky! Eucharistia (Ježiš, ktorý nám dáva seba) je miestom, kde môžeme zakúsiť milosrdnú

lásku Boha. Samotná naša existencia (uvedomenie si toho, že sme) je možnosťou spoznať Boha, ktorý nás miluje.

Skúškou toho, či sme si osvojili milosrdnú lásku Boha, či sa zakorenila v našich srdciach alebo zostala na povrchu sa stane reakcia na situáciu, keď nám niekto spôsobí bolesť, keď urobíme chybu alebo druhí neurobia to, čo od nich očakávame... Skúška nastupuje vtedy, keď do nášho života vstúpia ťažkosti, keď nás stretnú kríže, choroby, problémy...

Niekedy (no nie vždy) sa môže stať, že človek zakúsi Božiu lásku len vtedy, keď prežije „poriadny“ pád (uvedomí si, že je slabý a potrebuje Božiu pomoc a odpustenie). Ako mladší syn z evanjeliového podobenstva! (Lk 15, 11-32). Len vtedy, keď padol, keď sa vzdialil od svojho otca, keď sa stratil, začal chápať otcovskú lásku.

Prečo všetci ľudia nezakúsia Božiu lásku, keď je každý z nás slabý? Naozaj všetci sme slabí, no nie všetci to vieme. A to bolo kľúčovou chybou staršieho syna. Nevidel seba. Ostal zatvorený vo svojich predstavách o tom, aký je dobrý a nakoľko je jeho brat hriešny. Bol zamknutý vo svojej bolesti, horkosti, žiarlivosti. Neodkryl lásku svojho otca a nezakúsil ju. Ťažko sa odpúšťa druhým, keď nevidíme samých seba.

Ježiš nepozná hranice odpustenia...

Mladší syn „prišiel k sebe“: pochopil, aká je otcova láska, keď ho opustil. Našiel len vtedy, keď stratil. U apoštola Petra to bolo inak. On „prišiel k sebe“, keď bol v Ježišovej blízkosti: „Odíď odo mňa, Pane, lebo som človek hriešny“. Tieto slová vyriekol po tom, ako prežil Ježišov zázrak. Starší syn však nechápal lásku svojho otca, hoci sa nachádzal v jeho blízkosti. Niekedy sa môže stať aj tak: hriešnici (ako Mária Magdaléna, Zachej, mýtnik Matúš a iní), ktorí boli odcudzení od Boha, nachádzajú ho a tí, ktorí sú „blízko“ – v chráme a v synagóge ho nestretli.

Preto je veľmi dôležité preverovať sa, spytovať svoje srdce. Môžu nám v tom pomôcť tieto otázky: Ako sa pozerám na to, čo sa deje? Ako rozmýšľam o sebe, o druhých...? Aké pocity vo mne vyvolávajú druhí? Mám v sebe negatívne emócie?

Po tom ako nám „docvakne“, zapne sa „lampa“ a my si uvedomíme, ako často sami hrešíme, ako sa v každom z nás objavujú negatívne emócie vo vzťahu k druhým, - vtedy všetko uvidíme v inom svetle, začneme rozmýšľať a cítiť úplne inak. Keď ulovíme v sebe pocit odsúdenia, negatívnych myšlienok vo vzťahu k blíznym, všimneme si, že kritizujeme, nervózne reagujeme, zlostíme sa – začneme inak rozmýšľať.

Keď uverím tomu, že Boh ma miluje a odpúšťa mi, že je milosrdný Otec, zakúsim úľavu. Priznajúc milosrdnú lásku Boha, zakúsime slobodu, slobodu od tlaku byť „dokonalým“, bezchybným, od toho, že si musíme zaslúžiť Božiu lásku a že druhí musia byť tiež dokonalí. Ani moja čestnosť, ani moje dobré skutky nie sú podmienkou Božej lásky. Boh ma miluje nie preto, že som dobrý. Ale Boh ma miluje aj vtedy, keď takým nie som. Boh je slobodný! Boh jednoducho miluje. Ježiš nás učí, že Božia láska je podobná slnku – je slobodná.

Keď to pochopím a prežijem na vlastnej skúsenosti, začnem žiť inak. To mení môj spôsob myslenia. Už viac nemyslím: „budem dobrý, budem sa

modliť, aby Boh zmenil svoju mienku o mne a začal ma milovať a odpúšťať...“ Z tohto momentu budem rozmýšľať takto: „Pane chcem byť lepší, konať dobro, pretože chcem pokračovať v Božej láske! Pretože chcem byť nositeľom Božej lásky druhým! Pretože chcem, aby druhí zakúsili Božiu lásku. Zvlášť tí, ktorí sú od nej ďaleko!“

Len po skúsenosti bezpodmienečnej lásky Boha, môžeme prijať nové pravidlo: Ako Boh mne, tak ja tebe. To vôbec neznamena, že prestaneme byť ľuďia: slabí a zraniteľní. Znamená to, že odteraz „...každá urážka sa stane novou možnosťou demonštrovať silu odpustenia, každé zlé slovo je dôvodom vysloviť dobré slovo...“ (páter Slavko Barbarič).

Láska, Božia, bezpodmienečná je kľúčom k odpusteniu! Je to odpoveď na otázku ako odpustiť. Láska očisťuje a oslobodzuje srdce a robí nás schopnými odpustiť. Všetko závisí od lásky. Spomeňme si na slová Panny Márie: „...Chcem vám odkryť Boha lásky a pokoja“ (25.12.1996). „Keď človek odkrýva veľkú lásku, stáva sa schopným odpustiť všetky priestupky a milovať tých, ktorí ho nemilujú. Keď sa človek nadchýna veľkou láskou, nič ho nezastaví na ceste – ani nedostatok lásky, ani aktívna nenávisť a dôsledky v podobe rán miznú“ (páter Slavko Barbarič).

Pre tisíce pútnikov v Medžugorí je skúsenosť Božieho milosrdenstva a odpustenia jednou z najsilnejších skúseností, ktorú prežili. „Nikdy som nepočul,“ svedčí páter Slavko Barbarič, „že by sa niekto vrátil z Medžugoria s pocitom strachu z Boha. A mnohí hovorili: ‚Len tu som pochopil, že Boh je láska, milosrdenstvo a odpustenie.‘ Mnohí z nich sa znovu zamilovali do Boha, ktorý je Otcom, ktorý sa stará o dobro svojich detí, ktoré s radosťou čaká a ide im v ústrety“.

*Z prednášok z 23.medžugorského stretnutia organizátorov púti,...
Medžugorie, marec 2016*

VÁŠ ŽIVOT JE DAR

Foto: archív SM

V júny sa v Medžugorí uskutočnila 5. medžugorská púť pre ľudí s osobitnými potrebami (9. – 12. jún). „Vitajte pri Matke, ktorá vám hovorí: „Drahé deti!““, týmito slovami privítal v prvý večer účastníkov medžugorský farár. Púte sa zúčastnilo okolo 1 750 pútnikov z Bosny a Hercegoviny, Chorvátska, Slovinska, Poľska, Talianska, Ruska, Bieloruska, Lotyšska, Litvy a Ukrajiny. Účastníci z rôznych krajín sa s nami podelili so svojimi dojmami:

„Do Medžugoria som sa dostala v podstate náhodou. Rozhodla som sa tam ísť kvôli môjmu vnukovi. Má 12 rokov a vyrástol zo všetkých detských hier – komunikácií a nájsť pre neho nejaký adekvátny spôsob života je náročné. Georgij trpí nedostatkom spoločenského života. Georgij nie je veľmi spoločenský chlapec. Je tichý, spokojný. Má ťažkú chorobu – prestal rozprávať, keď mal 4,5 roka a teraz v podstate vôbec nerozpráva. Je invalid prvého stupňa. Ale všetko si dá objasniť. S deťmi sa nádherne komunikuje bez slov.

Pobyt v Medžugorí bol výnimočný. Asi prvýkrát v živote som pocítila, čo je to sloboda. Je to práve to, keď ťa ľudia prijímajú takého aký si – v invalidnom vozíku, na barlách – a prečo aj nie. Prijímala som to ako starostlivosť Božej Matky o všetky jej deti.

V Medžugorí neustále cítiš, že svoje choré dieťa miluješ viac. Na tú lásku a starostlivosť všetkých – známych aj neznámych ľudí – nikdy nezabudnem. V takýchto podmienkach deti rozkvitli ako kvety. Môj vnuk, ktorý prišiel na invalidnom vozíku – ťažko sa mu chodí kvôli nadváhe – keď videl všetko to, čo sa

dialo na stretnutí, sa sám postavil z vozíka a vyšiel na scénu. Naša skupina tam akurát predstavovala našu krajinu. Georgij si vzal vlajku a počas celej prezentácie s ňou stál a potom zamával rukou preplnenej hale, hoci ho to nikto neučil. Bola som veľmi šťastná.

Krásne boli i svedectvá, ktoré sme počuli. Veľmi silné bolo svedectvo diakona o synovi, ktorý má hydrocefalus a tiež svedectvo talianskeho páru o ich dcére Laure. Ukazovali zábery z intenzívnej starostlivosti a potom toto päťročné dievčatko vybehlo na scénu ako normálne zdravé dieťa. Takéto veci sa dotýkajú až do slz...“ (Irina, babička)

„O Medžugorí som sa dozvedela len nedávno... Môj syn má diabetes prvého stupňa, je závislý od inzulínu, má rôzne komplikácie. Má cysty v mozgu, zúžené mozgové cievy a pred 6 rokmi prekonal menšiu mŕtvicu. Má pozastavený vývoj.

V Medžugorí boli stretnutia s rôznymi ľuďmi a rôzne svedectvá, ktoré hovorili o tom, aké sú naše deti výnimočné, že Pán nás nepotrestal, ale obdaril. Boh nedopustí to, čo by sme nezvládli a naše deti sú jeho darom. To nie

oni sú choré, ale spoločnosť, ktorá ich neprijíma. V Medžugorí sa dejú zázraky, nie telesné, ale sotva povšimnuteľné voľným okom – sú to zázraky uzdravenia duše, rozumu a srdca. Prichádzali mi rôzne myšlienky a začala som si klásť otázky: Chcem, aby moje dieťa bolo iné? Zdravé? Veď to už bude úplne iné dieťa. To už nebude ten Paška, ktorého tak veľmi milujeme.

Prešli 4 dni, čo sme sa vrátili a veľa som rozmýšľala: o Medžugorí, mieste, kde sme žili, o ľuďoch, ktorých som spoznala, o nás so synom. Moje strachy – boli nedôverou Bohu a našej Matke. Teraz sa za to hanbím, že som im nedôverovala. Môj svet a môj rozum sa úplne zmenili. Panna Mária sa cez môjho syna dotkla hĺbky srdca, uzdravila ho a darovala ešte väčšiu vieru. Teraz už bez akýchkoľvek pochybností viem, že láska našej nebeskej Mamy je natoľko veľká, že sa zmestí do nej celý svet. Od toho šťastia a tepla, čo mám v srdci sa mi chce plakať, tak ako aj povedala Panna Mária: „*Drahé deti, keby ste vedeli ako veľmi vás milujem, plakali by ste od radosti*“. Z Medžugoria sa nevrátiš taký istý a ja verím, viem, že to, čo som tam dostala, to, čo som odkryla, môžem v sebe uchovať a každý raz, keď vidím úsmev svojho syna, ďakujem Bohu za ten dar, za ten zázrak“. (*Jaroslava, mama*)

„O tejto púti sa prvá dozvedela moja staršia sestra, má 27 rokov a od narodenia je invalid prvého stupňa. Bola to naša prvá spoločná cesta za hranicu.

Mnohí z nás tam išli vyprosiť si zázrak... a neskôr sme pochopili, že ten zázrak sme my sami; že vidíme zázrak každý deň. Preto je dôležité si otvoriť svoje srdce a vpustiť do neho Božiu Matku a Ježiša, dovoliť naplniť naše srdcia pokojom a láskou.

So sestrou sme pochopili, že môžeme pomáhať rodinám, v ktorých sú deti s osobitnými potrebami, pomáhať morálne, duchovne, pretože oni najviac

potrebujú podporu. Potrebujú počuť to, že sú dôležití; potrebujú to, aby spoznali ten pokoj a našli v ňom svoje povolanie. Pretože moja sestra to nepočula v pravý čas a pritom je to tak dôležité.“

„Volám sa Svetlana a mám 47 rokov. A do príchodu do Medžugoria som si myslela, že prežívam tú najväčšiu biedu, ako nikto na svete. Pochovala som svojho malého synčeka, krátko na to svojho otca a potom aj brata. Zdalo sa mi, že strácam zem pod nohami a zmysel po nej kráčať. Pán mi poslal ešte jedného syna, ale tá bolesť a úzkosť neprestávali. Ochorela som.

Na tejto púti som uvidela, že aj iní ľudia majú svoje biedy, deti s ťažkými zdravotnými problémami, ale nehľadiac na to všetko sa radujú každému dňu, každému lúčiu slnka a každej kvapke dažďa... Pochopila som, že som žila nesprávne, že som si nevážila všetko to, čo som mala, neďakovala som Bohu za všetky jeho dary. Teraz sa učim ako sa modliť, čítať Bibliu, ako sa radovať zo života. Ďakujem Bohu za ľudí, ktorí išli spolu so mnou, spriatelili sme sa a sme v kontakte. Pochopila som, že všetky moje biedy sú len omrvinky a s Božou pomocou môžem všetko prekonať. Ďakujem Panne Márii, že ma pozvala k sebe na návštevu!“

S veľkou radosťou spomíname na tieto dni, strávené v Medžugorí a v srdci ako ozvena zaznievajú slová Panny Márie: „***Drahé deti! Nezabúdajte, že váš život nepatrí vám; je darom, ktorým musíte druhým prinášať radosť...***“ (25.12.1992). Ďakujeme Pane za dar života! Chceme svojim životom prinášať radosť všetkým, koho budeme stretať, keď sa vrátíme domov, do svojich krajín.

Blížiace sa semináre:

04.07.-
09.07.

21. Medzinárodný seminár
pre kňazov

NEPRETRŽITÁ MODLITBA RUŽENCA A PÔST

Nepretržitá modlitba ruženca a pôstu za uskutočnenie Máriiných plánov pokoja sa zrodila v čase vojnových konfliktov na Ukrajine, v auguste 2014. Stretali sme sa s tým, ako narastá nenávisť a vojna. Kládli sme si otázku, čo môžeme urobiť my, ako môžeme pomôcť?

Odpoveď sme našli v posolstvách Kráľovnej pokoja - modlitbou a pôstom môžete zastaviť vojny i prírodné katastrofy.

Keď sa modlíme a postíme za uskutočnenie Máriiných plánov pokoja, Boh pôsobí skrze Máriu tam, kde je to najpotrebnejšie. Pridajte sa k nám :)

Svetlo MÁRIINO

„Prinášať Ježiša - svetlo Máriino - každému ľudskému srdcu“

Kto sme?

Svetlo Máriino je modlitbové spoločenstvo. V duchu evanjelia a posolstiev Panny Márie chceme ísť cestou svätosti, aby náš život bol svedectvom viery pre iných.

Chceme prinášať Ježiša – Svetlo sveta - konkrétnym spôsobom na tie miesta, kde žijeme. Snažíme sa pomáhať pri obnove života viery v našich farnostiach.

„Drahé deti! Aj dnes mám radosť vo svojom srdci. Chcem sa vám poďakovať, že robíte môj plán uskutočniteľný. Každý z vás je dôležitý, preto sa, deti moje, modlite a radujte so mnou z každého srdca, ktoré sa obrátilo a stalo sa nástrojom pokoja vo svete. Modlitbové skupiny sú mocné a cez ne môžem, deti moje, vidieť, že Duch Svätý pôsobí vo svete. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

/25. 06. 2004/

Modlitbové skupiny SM

Naše modlitbové skupiny sa zvyčajne stretávajú raz za týždeň. Spoločne sa modlia ruženec na úmysly Panny Márie, čítajú Sväté písmo, modlia sa za potreby blížnych. Stretnutie zakončia zasvätením sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Časopis vychádza od decembra 2004 každý mesiac potom, ako Panna Mária dá posolstvo 25-teho v mesiaci. Časopis rozosieme cez internet, vychádza v slovenčine, ruštine, ukrajinčine, v litovskom, lotyšskom, anglickom a nemeckom jazyku.

Prostredníctvom časopisu „Svetlo Máriino“ sa spájame s modlitbovými skupinami v rôznych krajinách. Modlia sa s nami naši bratia a sestry na Slovensku, v Českej Republike, v Rusku, na Ukrajine, v Litve, Lotyšsku, Moldavsku, Bielorusku, Nemecku, Rumunsku, Indii, USA.

Snažíme sa prijať do života Máriine posolstvá

- modliť sa tri ružence denne;
- rozjímať evanjelium denne;
- postiť sa v stredu a v piatok;
- spovedať sa každý mesiac;
- zúčastňovať sa na sv. omši;
- často prijímať Eucharistiu, adorať;
- modliť sa za kňazov a zodpovedných v Cirkvi;
- stretávať sa v skupinách aspoň raz do týždňa;
- konkrétne slúžiť, pomáhať blížnym.

Ak sa k nám chcete pridať v modlitbe alebo pravidelne dostávať časopis SM, kontaktujte nás na: gospa3@gmail.com

INTERNETOVÉ STRÁNKY O MEDŽUGORÍ

SLOVENSKY:

www.medjugorje.sk

ČESKY:

www.medjugorje.cz

RUSKY:

www.medjugorje.ru

UKRAJINSKY:

www.medjugorje.com.ua

LOTYŠSKY:

www.medjugorje.lv

LITOVSKY:

www.medjugorje.lt

ANGLICKY:

www.medjugorje.net

NEMECKY:

www.medjugorje.de

KOORDINÁTORI SM

Svetlo Máriino

tel.fax: + 387 36 650 004
gospa3@gmail.com

Slovensko

Marta Uchalová
tel. mob: + 421 905 412 040
marta@maria.sk

Česká Republika

Jana Prudká
jprudka@email.cz

Rusko

Olga Knazjeva
tel.fax: + 7 3472 771 617
tel.mob: + 7 9174 643 735
olga_knyazeva@list.ru
knyazev@anrb.ru

Ukrajina

Olga Repetukha
tel. mob: + 387 63 707 636
olja_mr@ukr.net

Litva

Danute Totoraytite
tel: + 370 52 343 330
mirnja3@gmail.com

Lotyšsko

Māriņe Jēkabsons
tel. mob: + 371 29 496 878
bernadetster@gmail.com
Franciska Strode
tel. mob: + 371 26 300 819
franciska.strode@inbox.lv

Moldavsko

Vladimir Nadkrenicinii
nadkrenicinii@mail.ru

anglicky hovoriaci

Jaroslava Pytelová
jarka.pytelova@gmail.com

nemecky hovoriaci

Lenka Marhefková
lenka.marhefkova@gmail.com

Prajeme vám požehnaný čas spoločnej modlitby s farnosťou Medžugorie.

ŽIVÉ VYSIELANIE
VEČERNÉHO PROGRAMU
www.medjugorje.sk

**Webová stránka
modlitbovej skupiny Svetlo Máriino**

WWW.SVETLOMARIINO.COM

Ak máte záujem finančne podporiť misiu Svetlo Máriino, môžete prispieť na účet:

Názov účtu: SVETLO MÁRIINO, n.o.
Banka: Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank)
číslo účtu: 5058517603 / 0900;
IBAN: SK5409000000005058517603
BIC/SWIFT: GIBASKBX
IČO: 45743304
Pán Boh zaplať

Časopis Svetlo Máriino v rôznych jazykoch môžete nájsť na www.svetlomariino.com v rubrike ČASOPIS.

V zhode s dekrétom pápeža Urbana VIII. a vyhlásením II. vatikánskeho koncilu autor vyhlasuje, že nechce predbiehať vyjadrenia Cirkvi, ktorej sa celkom podriadiť uje. Slová zjavenia, posolstvá, zázraky a všetko ostatné majú v tomto časopise hodnotu len ľudského svedectva.

Vážení čitatelia časopisu Svetlo Máriino! Šírenie tohto časopisu bez úprav /vcelku/ je vítané a povolené. Pri kopírovaní jednotlivých častí a ich použití v inom kontexte si redakcia časopisu vyhradzuje právo na vyjadrenie súhlasu. Kontaktujte nás na adrese: gospa3@gmail.com.